

[Fuglsang.]

lighed vi har med hensyn til råstoffer, vi ved, at vor handelsbalance stadig er negativ. Af alle disse grunde og ikke mindst af hensyn til beskæftigelsen er vi interesserede i at fjerne alt, der hindrer fri handel til alle sider, og det gælder i høj grad også fjernelse af de vanskeligheder, der begrænser vor handel med landene i Østen. Det drejer sig dog her om områder, der dækker $\frac{1}{3}$ af kloden og er beboet af $\frac{1}{3}$ af jordens befolkning. Det drejer sig om områder, der er rige på de råstoffer, vi mangler, og som vil udgøre et uhyre marked for vor eksport af såvel landbrugsprodukter som industrivarer.

Jeg vil endelig sige endnu et par ord om bakteriekrigen. Den højtærede udenrigsminister motiverede USAs afvisning af Genève-protokollen af 1925 med den isolationspolitik, som Amerika dengang førte. Nuvel, lad så dette forklare stillingen, som den var dengang, men hvorledes vil den højtærede udenrigsminister så forklare, hvorfor præsident Truman personlig den 8. april 1947 trak et forslag om at ratificere samme protokol, der dengang var til behandling i senatet, tilbage? Den højtærede udenrigsminister, der jo i nogen grad har sin gang i amerikanske kredse, kan måske ved lejlighed oplyse om grunden hertil, til lige stor glæde for mig og det ærede medlem hr. Kristen Amby.

Den højtærede udenrigsminister citerede iøvrigt en udtalelse om „videnskabeligt falskneri“, som var fremsat i „New York Times“ den 3. april 1952. I samme artikel var det, det amerikanske luftvåben indrømmede, at „propagandabomben“ M 1621, som er afbildet på de koreanske og kinesiske fotografier, vel anvendes i Korea, men kun til spredning af pjecer og propagandatryksager. Der stod intet om — som den højtærede udenrigsminister sagde —, at den var uanvendelig til bakterier. Et par dage efter, den 6. april, erklærede da også formanden for repræsentanternes hus' bevillingsunderudvalg, demokraten Robert Sikes, at til at nedkaste bakterier på fjendtligt territorium er yderst simple midler tilstrækkelige; man kan f. eks. benytte et materiel svarende til en i hæren meget anvendt type som „containers“, som man iøvrigt normalt bruger til nedkastning af propagandaskrifter. Det viser netop, at disse containers, som ganske rigtigt er afbildet i det kinesiske og koreanske materiale, også set med amerikanske øjne udmærket kan anvendes som middel i bakteriekrigen.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Løjre) gentog forøvrigt i dag, at Kina var uvillig til at tillade kontrol med sine påstande. Det passer ikke. Det, der er sket, er, at Kina har nægtet at godkende internationalt Røde Kors som upartisk undersøger, og det er noget helt andet. Det er forøvrigt velbegrundet, når man ser på den stilling, internationalt Røde Kors har indtaget, og på den rolle, som f. eks. Røde Kors' hospitalsskib „Jutlandia“ har spillet i den koreanske krig. Kina har udtrykkeligt selv opfordret til, at der blev gennemført en sådan kontrol.

Må jeg iøvrigt minde det ærede medlem hr. Kristen Amby, der i går talte om horrible beskyldninger og påstande, om en lille episode, som fandt sted i det engelske underhus den 23. april i år. Man spurgte den britiske koloniminister, hr. Lennox Boyd, om det var rigtigt, at England førte kemisk krig i Malaya, hvorved man med kemiske midler ødelagde afgrøderne, ikke alene på oprørernes små marker inde i junglen, men også på de marker, der tilhørte de fredelige og neutrale landsbyer. Det er værd at bemærke, at koloniministeren indrømmede, at det var sådan, at dette hungerfelttog blev anvendt ikke alene mod dem, man kalder de malayiske oprørere, men også mod den derboende fredelige befolkning. Ja, men siger dette os ikke en lille smule om den art krigsførelse, som man fra vestlig side er beredt til at iværksætte, og som man faktisk iværksætter?

Til slut nogle få ord om de tyske problemer og den megen forargelse over den passus i Sovjetforslaget, der tillader tyske militære styrker, dog begrænset af det, som er nødvendigt til Tysklands forsvar. Mig forekommer denne forargelse lidt mærkelig. Hidtil har vestmagterne vendt sig med stor energi mod Sovjets krav om Tysklands nedrustning, og nu, da Sovjetunionen bøjer sig og i en note, der er beregnet som forhandlingsgrundlag, går ind på tanken om tyske militærstyrker, er man lige så meget imod dette, oven i købet samtidig med at såvel den højtærede udenrigsminister som de ærede medlemmer hr. Hans Hedtoft, Kristen Amby og Viggo Starcke selv erklærer, at de anser tanken om et afrustet Tyskland i dag for en utopi.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft talte om Sovjetunionen og den kommunistiske taler, som ønskede et oprustet Tyskland med alle de gamle generaler i spidsen. Dette står dog hverken i Sovjetnoten eller i den tale, jeg har holdt. Hvor står det?